

نام و نام خانوادگی:

زمان برگزاری: ۷۴۰۰ دقیقه

نام آزمون: عربی (انسانی) یازدهم

تاریخ آزمون: ۱۴۰۱/۱۱/۱۰

۱ عین فعل الشرط في العبارة ترجم العبارة.

أَنْ صَبَرْتَ حَصَلَتْ عَلَى النِّجَاحِ فِي حَيَاتِكَ.

۲ اِنتَخِبِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ.

إِنْ تَزْرَعْ خَيْرًا، تُحْصِدْ سُورًا.

الف. اگر نیکی بکاری، شادی درو می‌کنی.

ب. اگر کار نیک انجام بدهی، شادی درو خواهی‌کرد.

۳ ترجم الكلمة التي تحتها خطأ.

«إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَ يُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ»

۴ اُكْتُبْ فِي الْفَرَاغِ الْكَلِمَتَيْنِ الْمُتَضَادَّتَيْنِ.

أَعْلَى / أَعْلَى / يُحِبُّ / أَرْخَصُ / يَكْرَهُ

..... ≠ ≠

۵ تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ.

أَبَى يَعْمَلُ فِي الْمَطْبَعَةِ.

۶ اُكْتُبْ فِي الْفَرَاغِ الْكَلِمَتَيْنِ الْمُتَضَادَّتَيْنِ.

كَثِيرٌ / قَلِيلٌ / هَرَبٌ / نَفَعَ

..... ≠

۷ تَرْجِمِ الْفِعْلَ الَّذِي تَحْتَهُ خَطُّ عَلَى حَسَبِ النَّصِّ.

هَذَا اللَّاعِبُ سَيَسْجِلُ هَدَفًا.

۸ عَيِّنِ نَوْعَ الْأَفْعَالِ فِي الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ.

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ »

۹ تَرْجِمِ الْفِعْلَ الَّذِي تَحْتَهُ خَطُّ.

أُتْرِيدَانِ سِرْوَالًا أَفْضَلَ مِنْ هَذَا؟

۱۰ تَرْجِمِ الْفِعْلَ الَّذِي تَحْتَهُ خَطُّ.

« وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ »

۱۱ تَرْجِمِ الْفِعْلَ الَّذِي تَحْتَهُ خَطُّ.

نُقِلَتْ الْفَاطُ كَثِيرَةً.

۱۲ عَيِّنِ الْفِعْلَ الْمُنَاسِبَ لِلْفَرَاغِ.

..... جَوَازَاتِكُمْ فِي أَيَدِكُمْ يَا أَصْدِقَائِي.

اجْعَلُوا

اجْعَلْنَ

يَجْعَلْنَ

۱۳ عَيِّنِ اسْمَ التَّنْفِذِ.

التَّلْمِيزُ الْأَوَّلُ أَقْوَى مِنَ التَّلْمِيزِ الثَّانِي فِي الْأَدَبِ.

١٤) اُكْتُبْ فِي الْفَرَاغِ الْكَلِمَتَيْنِ الْمُتَضَادَّتَيْنِ.

أَعْلَى / الْإِيمَانُ / الْكُفْرُ / الشَّرُّ / أَسْفَلُ

..... ≠ ≠

١٥) اِمْلَأِ الْفَرَائِغَ فِي التَّرْجُمَةِ الْفَارْسِيَّةِ:

إِرْضَاءُ النَّاسِ غَايَةٌ لَا تُدْرَكُ.

..... مردم هدفی است به دست آورده نمی شود.

١٦) اِمْلَأِ الْفَرَائِغَ فِي التَّرْجُمَةِ الْفَارْسِيَّةِ.

«وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ»

چه بسا از چیزی و آن برای شما است و چه بسا چیزی را و آن برای شما است.

١٧) عَيِّنِ الْفِعْلَ الْمُنَاسِبَ لِلْفَرَاغِ.

الْمُحْسِنَاتُ تَعَايَشُوا سَلْمِيًّا.

يَتَعَايَشْنَ تَتَعَايَشْنَ تَتَعَايَشِينَ

١٨) عَيِّنِ جَوَابَ الشَّرْطِ فِي الْعِبَارَةِ ثُمَّ تَرْجِمِ الْعِبَارَةَ.

مَنْ يُفَكِّرْ قَبْلَ الْكَلَامِ يَسْلَمْ مِنَ الْخَطَا.

١٩) تَرْجِمِ هَذِهِ الْعِبَارَةَ حَسَبَ قَوَاعِدِ الْمَعْرِفَةِ وَالنِّكَرَةِ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَعْرِفَةَ.

هَذِهِ مَحْفَظَةٌ. الْمَحْفَظَةُ عَلَى الْمِنْصَدَةِ.

٢٠) اذْكُرِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَةِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ.

مِنْ آدَابِ الْكَلَامِ قَلْبُهُ.

٢١) عَيِّنِ نَوْعَ الْفِعْلِ فِي الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ

أَمَرَنِي رَبِّي بِمَدَارَاةِ النَّاسِ.

٢٢) أَجِبْ عَنِ السُّؤَالِ التَّالِيِ:

مَنْ يُحَافِظُ عَلَى الْمَرْمِيِّ؟

٢٣) عَيِّنِ اسْمَ التَّفْضِيلِ.

إِذَا مَلَكَ الْأَرَادِلُ هَلَكَ الْأَفْضَلُ.

٢٤) اُكْتُبْ فِي الْفَرَاغِ الْكَلِمَتَيْنِ الْمُتَضَادَّتَيْنِ.

أَحْيَاءُ / السُّوءُ / مَوْتِي / لَحْمٌ / الْحُسْنُ

..... ≠ ≠

٢٥) تَرْجِمِ الْأَحَادِيثَ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَطْلُوبَ مِنْكَ.

الف لَا تَعْتَرُوا بِصَلَاتِهِمْ وَلَا بِصِيَامِهِمْ ... وَلَكِنْ اخْتَبِرُوهُمْ عِنْدَ صِدْقِ الْحَدِيثِ وَ آدَاءِ الْأَمَانَةِ. الْإِمَامُ الصَّادِقُ (ع) (فِعْلُ الْأَمْرِ، وَفِعْلُ النَّهْيِ)

ب لَا تَسْتَشِرِ الْكَذَّابَ فَإِنَّهُ كَالسَّرَابِ يُقْرَبُ عَلَيْكَ الْبُعِيدَ وَيُبْعَدُ عَلَيْكَ الْقَرِيبَ. (اسْمُ الْمُبَالَغَةِ) أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ (ع)

پ يُبْلَغُ الصَّادِقُ بِصِدْقِهِ مَا لَا يُبْلَغُهُ الْكَاذِبُ بِاخْتِيَالِهِ (الْفَاعِلُ). أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ (ع)

ت لَا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِكُلِّ مَا سَمِعْتَ بِهِ (فِعْلُ النَّهْيِ). أَمِيرُ الْمُؤْمِنِينَ عَلِيُّ (ع)

٢٦) عَيِّنِ نَوْعَ الْفِعْلِ فِي الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ.

«إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ.»

٢٧) اُكْتُبْ مُفْرَدَ الْكَلِمَةِ أَوْ جَمْعَهَا.

مَكَارِمُ:

٢٨) تَرْجِمِ الْفِعْلَ الَّذِي تَحْتَهُ خَطٌّ.

يَا أَعْرَافِي اشْكُرُوا مُدْرَسَكُمْ.

٢٩) ضَعُ في الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ.
(الْجَنَاحُ / السَّرِيرُ / الْمَسْكُ)

..... غُضُو يَطِيرُ بِهِ الطَّائِرُ.

٣٠) تَرْجِمِ الْكَلِمَةَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ.

حَصَلَتْ مَهْتَابُ نَبِيِّ عَلَى الْحَرَامِ الْأَسْوَدِ.

٣١) اِمْلَأِ الْفَرَاقَاتِ فِي التَّرْجُمَةِ الْفَارْسِيَّةِ:

اِشْتَرَيْتُ الْيَوْمَ كِتَابًا قَدْ رَأَيْتُهُ.

امروز کتابی را که آن را

٣٢) تَرْجِمِ الْفِعْلَ الَّذِي تَحْتَهُ خَطُّ.

أَرْسَلْنَا إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا فَقَصَى فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ.

٣٣) عَيِّنِ نَوْعَ الْفِعْلِ فِي الْجُمْلَةِ التَّالِيَةِ: (الماضي، أو المضارع، أو الأمر، أو النهي و المعلوم أو المجهول)

(الف) فَقَدْ تَغَيَّرَتْ أَصْوَاتُهَا وَ أَوْزَانُهَا.

٣٤) عَيِّنِ فِي الْعِبَارَةِ التَّالِيَةِ اسْمَ التَّفْضِيلِ، أَوْ اسْمَ الْفَاعِلِ، أَوْ اسْمَ الْمَكَانِ، أَوْ اسْمَ الْمَفْعُولِ.

أَتَقَى النَّاسَ مَنْ قَالَ الْحَقَّ فِي مَا لَهُ وَعَلَيْهِ.

٣٥) تَرْجِمِ الْكَلِمَةَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ.

الطَّالِبُ كَانَ يَنْصَحُ صَدِيقَهُ.

٣٦) تَرْجِمِ الْكَلِمَةَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ.

أَكْتَبُوا دُرُوسَكُمْ يَا أَوْلَادِي.

٣٧) رَتِّبِ الْكَلِمَاتِ وَ اِكْتُبْ سُؤَالَ وَ جَوَابًا صَحِيحًا.

أَرْبَعُونَ / الطَّائِرُ / ثَانِيَةً / يَطِيرُ / كَمْ / السَّمْكُ / وَ / خَمْسُ / ثَانِيَةً / . / ؟

٣٨) تَرْجِمِ الْكَلِمَةَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ.

يَا تَلْمِيذًا! لَا تَتَكَبَّرْ عَلَى الْآخَرِينَ.

٣٩) تَرْجِمِ الْعِبَارَةَ حَسَبَ الْقَوَاعِدِ الَّتِي قَرَأْتَهَا.

كُنْتُ أَكْتُبُ إِجَابَاتِي.

٤٠) تَرْجِمِ الْكَلِمَةَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ.

هُمَا كَانَا يَرْجِعَانِ بِسْرَعَةٍ.

٤١) تَرْجِمِ هَذِهِ الْجُمْلَةَ.

«قَالَ رَبِّي إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَسْأَلَكَ مَا لَيْسَ لِي بِهِ عِلْمٌ»

٤٢) عَيِّنِ اسْمَ التَّفْضِيلِ فِي الْعِبَارَةِ، ثُمَّ تَرْجِمِ اسْمَ التَّفْضِيلِ قَطُّ.

أُرِيدُ سِرَاوِيلَ أَفْضَلَ مِنْ هَذِهِ.

٤٣) أَدْرِكِ الْمَحَلَّ الْإِعْرَابِيَّ لِلْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ.

أَمَرَنِي رَبِّي بِمُدَارَاةِ النَّاسِ كَمَا أَمَرَنِي بِإِدَاءِ الْقَرَائِضِ.

٤٤) تَرْجِمِ الْعِبَارَةَ حَسَبَ الْقَوَاعِدِ الَّتِي قَرَأْتَهَا.

«فَلْيُعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ...»

٤٥) تَرْجِمِ الْعِبَارَةَ حَسَبَ الْقَوَاعِدِ الَّتِي قَرَأْتَهَا.

«إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا.»

٤٦) تَرْجِمِ الْفِعْلَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ.

«لَكَيْلًا تَحْزِنُوا عَلَيَّ مَا فَاتَكُمْ»

٤٧) تَرْجِمِ هَذِهِ الْعِبَارَةَ حَسَبَ قَوَاعِدِ الْمَعْرِفَةِ وَ النِّكَرَةِ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَعْرِفَةَ.

اِشْتَرَيْتُ قَمِيصًا. الْقَمِيصُ كَانَ رَخِيصًا.

٤٨) تَرَجِمِ الْكَلِمَةَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا.

يُعَدُّ الْحَوْتُ الْأَزْرَقُ أَكْبَرَ الْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ.

٤٩) تَرَجِمِ الْكَلِمَةَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا.

هِيَ كَانَتْ تَغْسِلُ مَلَابِسَهَا.

٥٠) عَيِّنِ الصَّحِيحَ وَالْخَطَّ حَسَبَ الْحَقِيقَةِ.

٥١) اِتَّخِذِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ.

عَالِمٌ يُنْتَفِعُ بِعِلْمِهِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ عَابِدٍ.

الف- دانشمندی که از علمش سود می برد بهتر از هزار عبادت کننده است.

ب- دانشمندی که از علمش بهره برده می شود بهتر از هزار عبادت کننده است.

٥٢) اُكْتُبْ فِي الْفَرَاغِ عِدَّةً مُنَاسِبًا.

أَرْبَعُونَ نَاقِصٌ عَشْرِينَ يُسَاوِي

٥٣) عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْغَرِيبَةَ فِي الْمَعْنَى.

الف) حافلة ب) طَيَّارَةٌ ج) تاسعة د) سَفِينَةٌ

٥٤) عَيِّنِ الْفِعْلَ الْمُنَاسِبَ لِلْفَرَاغِ.

التَلْمِيزَاتُ إِلَى كَلَامٍ مَعْلَمَتَهِنَّ.

سَمِعْتُ يَسْتَمَعْنَ يَسْتَمِعُونَ

٥٥) تَرَجِمِ هَذِهِ الْجُمْلَةَ.

قَدْ قُبِلَتْ إِلَى الْعَرَبِيَّةِ أَلْفَاظٌ فَارْسِيَّةٌ كَثِيرَةٌ بِسَبَبِ التِّجَارَةِ وَدُخُولِ الْإِيرَانِيِّينَ إِلَى الْعِرَاقِ وَالْيَمَنِ.

٥٦) اِتَّخِذِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ.

أَحْبَبْتِي هَاجِرُونِي كَمَا تَشَاءُ عُذَاتِي

الف- یارانم مرا رها کردند همان طور که دشمنانم می خواهند.

ب- دوستانم هجرت کردند آن طور که دشمن می خواست.

٥٧) ضَعِّعْ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً مِنَ الْكَلِمَاتِ التَّالِيَةِ.

الصَّلَاةُ / الْحَيَاةُ / النَّاسُ

يُبْعَثُ النَّبِيُّ (ص) لِيَهْدِيَ

٥٨) عَيِّنِ الْكَلِمَةَ الْغَرِيبَةَ فِي الْمَعْنَى.

الف) فِتْنَاةٌ ب) نَظَّارَةٌ ج) سَيَّارَةٌ د) الْحَلَاوَةُ

٥٩) تَرَجِمِ هَذِهِ الْجُمْلَةَ.

«وَجَدْتَ رَائِحَةَ الْوُودِ إِنْ شَمَمْتَ رُفَاتِي.»

٦٠) تَرَجِمِ هَذِهِ الْجُمْلَةَ.

«إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُعْجَبٍ بِنَفْسِهِ وَ عَلَيْنَا أَنْ لَا نَتَّكِبَ عَلَى الْآخِرِينَ»

٦١) اُكْتُبْ مُفْرَدًا أَوْ جَمْعَ الْكَلِمَتَيْنِ.

نِماذج:

٦٢) تَرَجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا.

لَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا.

٦٣) تَرَجِمِ هَذِهِ الْعِبَارَةَ.

«رُبَّ سُكُوتٍ أَبْلَغُ مِنَ الْكَلَامِ»

٦٤) تَرَجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا.

«وَلَا عَوْقِبَ الْأَحْمَقُ بِمِثْلِ السُّكُوتِ عَنْهُ»

«إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُعْجَبٍ بِنَفْسِهِ»

۶۵) اِتَّخِبَ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ.

«لَيْسَ شَيْءٌ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنَ الْخُلُقِ الْحَسَنِ.»

- الف: سنگین ترین چیز در ترازوی اعمال خوش اخلاقی است.
- ب: در ترازوی اعمال چیزی سنگین تر از خوش اخلاقی نیست.

۶۶) تَرْجِمُ هَذِهِ الْعِبَارَاتِ.

«اللَّهُمَّ كَمَا حَسَنْتَ خَلْقِي، فَحَسِّنْ خُلُقِي.»

۶۷) تَرْجِمِ الْآيَاتِ التَّالِيَةَ، ثُمَّ عَيِّنِ اسْمَ الْفَاعِلِ وَ اسْمَ الْمَفْعُولِ وَ اسْمَ الْمُبَالَغَةِ وَ اسْمَ الْمَكَانِ وَ اسْمَ التَّفْضِيلِ.

الف) «قَالَ إِنَّهُ كَانَ مَنْصُورًا» الْإِشْرَاءُ: ۳۳ (اسم المفعول)

ب) «إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ» الْمَائِدَةُ: ۱۱۶ (اسم المبالغة)

پ) «قُلْ لِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ» الْبَقَرَةُ: ۱۴۲ (اسم المكان)

ت) «إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ» آلِ عِمْرَانَ: ۱۵۹ (اسم الفاعل)

ث) «... اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ» الْحَجَّ: ۶۸ (اسم التفضيل)

۶۸) ضَعُ فِي الْفَرَاغِ كَلِمَةً مُنَاسِبَةً لِلتَّوْضِيحَاتِ التَّالِيَةِ.

الف) الَّذِي لَا رَجَاءَ لَهُ لِلنَّجَاحِ فِي هَدَفِهِ:

ب) أَصْبَحَ فَقِيرًا وَلَا تَرَوَةَ لَهُ:

پ) الَّذِي حُزْنُهُ كَثِيرٌ:

ت) الْأُسْرَةُ وَ الْأَقْرِبَاءُ:

ث) أَعْطَاهُ الطَّعَامَ:

۶۹) اقْرَأِ الْآيَاتِ التَّالِيَةَ، ثُمَّ ائْتِخِبِ التَّرْجَمَةَ الصَّحِيحَةَ.

الف) «... عَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ» آلِ عِمْرَانَ: ۱۲۲

الف) مؤمنان تنها باید بر خدا توکل کنند.

ب) مؤمنان فقط به خدا توکل می کنند.

ب) «قَالَتِ الْأَعْرَابُ آمَنَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا...» الْحُجُرَاتِ: ۱۴

بادیه نشینان گفتند:

الف) «ایمان می آوریم.» بگو: «ایمان نمی آورید؛ بلکه بگویید: در سلامت می مانیم.»

ب) «ایمان آوردیم.» بگو: «ایمان نیاورده اید؛ بلکه بگویید: اسلام آوردیم.»

پ) «قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ * لَمْ يَلِدْ وَ لَمْ يُولَدْ * وَ لَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ» سُورَةُ الْإِخْلَاصِ

بگو: او خداوند یکتاست، خدا بی نیاز است

الف) ... نمی زاید و زاده نمی شود و کسی همانندش نیست.

ب) ... زاده و زاده نشده و کسی برایش همتا نبوده است.

ت) «... فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ * الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَ أَمَنَّهُمْ مِنْ خَوْفٍ» سُورَةُ قُرَيْشٍ

پس پروردگار این خانه را

الف) ... می پرستند؛ زیرا در گرسنگی خوراکشان داد و از ترس [دشمن] در امان نهاد.

ب) ... باید بیرستید، همان که در گرسنگی خوراکشان داد و از بیم [دشمن] ایمنشان کرد.

۷۰) تَرْجِمِ هَذِهِ الْعِبَارَةَ حَسَبَ قَوَاعِدِ الْمَعْرِفَةِ وَ النَّكِرَةِ، ثُمَّ عَيِّنِ الْمَعْرِفَةَ:

رَأَيْتُ عُصْفُورًا، الْعُصْفُورُ كَانَ جَمِيلًا.

٧١) اِتَّخِبَ الْمَفْهُومَ الْمُنَاسِبُ لِكُلِّ عِبْرَةٍ:
نُشَاهِدُ حَوْلَنَا مُعْجِبِينَ بِأَنْفُسِهِمْ يَمْشُونَ بِالتَّكْبُرِ.

- الف) چو عیسی دید او را گفت ای زال
 ب) غزال اگر به کمند او فتد عجب نبود
- بگو تا کیستی ای زشت مختال
عجب فتادن مرد است در کمند غزال

٧٢) اُكْتُبِ الْمُرَادِفِينَ وَ الْمُتَضَادِّينَ مُسْتَعِينًا بِالنَّصِّ:

انْطَلَقْتُ فِي الْغَدَاةِ نَحْوَ حَدِيقَةِ الْحَيَوَانَاتِ لِإِحْصَاءِ كُلِّ الْحَيَوَانَاتِ الَّتِي تَعِيشُ فِيهَا حَتَّى أُقْسِمَ بِهَا إِلَى قِسْمِ لَهَا الذَّنْبُ وَ قِسْمٍ مَا كَانَ لَهَا الدَّلِيلُ. انْتَهَى عَمَلِي فِي الْعَشِيِّ وَ رَجَعْتُ مُسْرُورًا مِنْ أَبْحَائِي.

..... =
..... ≠

٧٣) ضَعِّ فِي الدَّائِرَةِ الْعَدَدَ الْمُنَاسِبَ. «كَلِمَتَانِ زَائِدَتَانِ»:

- ١- كَبُرَ أَخْفَى شَيْئًا، وَ جَعَلَهُ بَعِيدًا عَنِ الْأَنْظَارِ.
٢- عَادَ لَا يَعْرِفُ السَّبَاحَةَ، فَمَاتَ فِي الْمَاءِ.
٣- كَرَّرَ حَسِبَهُ كَذِبًا، وَ مَا قَبِلَهُ.
٤- أَضْمَرَ عَمِلَ عَمَلًا عِدَّةَ مَرَّاتٍ.
٥- كَادَ يَغْرُقُ أَصْبَحَ كَبِيرًا.
٦- أَنْكَرَ
٧- حَكَى

٧٤) اُكْتُبِ الْمَفْرَدَ أَوْ الْجَمْعَ:

- زَعَنَقَةٌ: جُدُوع: رَمَلٌ: حَيَاتٌ:
الطَّعَامُ: فَمٌ: سِنٌّ:
أذِيَالٌ: أذْنَابٌ: ذُنُوبٌ:
خَسَبٌ: فَرِيقٌ: أَجْنَحَةٌ:

٧٥) اُكْتُبِ أَعْرَابَ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

- الف) أَحَبُّ عِبَادِ اللَّهِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِبَادِهِ.
ب) أَرَادَ قَبِيرٌ أَنْ يَسُبَّ الَّذِي كَانَ سَبَّهُ.

٧٦) أَجِبْ عَنِ الْأَسْئَلَةِ:

الف) أَيُّ فَنٍّ تُحِبُّهُ؟

ب) فِي أَيِّ أُمُورٍ تُسْتَعْتَمَدُ الْحَمِيرُ أَوْ الْفَرَسُ؟

٧٧) رَتَّبِ الْكَلِمَاتِ وَ اكْتُبْ سَوْالًا وَ جَوَابًا صَحِيحًا:

الف) يُرْشِدُ / أَوْلَادَهُمْ / الطَّيِّبَةَ / إِلَى مَا / الصِّفَاتِ / الْآبَاءِ / إِلَى

ب) تَعْمُرُ / قَلْبٍ / فِي / أَيْنَ / الْمُتَوَاضِعِ / الْحِكْمَةُ

٧٨) اِتَّخِبْ مَعْنَى الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطٌّ:

الف) عِنْدَ شَمِّ رُخَاتِي تَجِدُ رَائِحَةَ الْوُدِّ.

- خاك قبر دهان استخوان یوسیده
ب) مَنْ لَمْ يَقُلْ فِيكَ شَرًّا بَعْدَ الْغَضَبِ فَهُوَ صَدِيقٌ.
 نمی گفت نگفت نخواهد گفت

٧٩) تَرْجِمِ الْعِبَارَاتِ التَّالِيَةَ:

الف) مَنْ جَرَّبَ الْمُجَرَّبَ حَلَّتْ بِهِ التَّدَامَةُ.

ب) لَمَّا شَمَمْتُ رُفَاتِي وَجَدْتُ رَائِحَةَ الْوُدِّ.

٨٠ پ نَاحَتِ الطُّيُورِ فِي وُكُنَاتِهَا عِنْدَمَا سَمِعْنَ شِكَايَاتِي.

٨٠ الف عَيْنَ الصَّحِيحِ أَوْ الخَطَأَ حَسَبَ الحَقِيقَةِ وَ الوَاقِعِ:

الف قد يَصْفِرُ شَرطِي المَرورَ لِتَوَقُّفِ السَّيَّارَاتِ.

ب فِي عَالَمِ كُرَةِ القَدَمِ لَا يُسَجَّلُ بَعْضُ الأَهْدَافِ بِسَبَبِ التَّسَلُّلِ.

٨١ عَيْنَ أَدَاةِ الشَّرْطِ وَ جَوَابِ الشَّرْطِ فِي العِبَارَاتِ ثُمَّ تَرجمَ فَعَلَ الشَّرْطِ:

الف «إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنْفُسِكُمْ»

ب إِنْ تَفَهَّمْ دَرَسَكَ جَيِّدًا تُشَاهِدُ الامْتِحَانَ سَهْلًا.

پ مَن يُسَافِرُ يَكْتَسِبُ أَصْدِقَاءَ.

ت إِنْ تَفَعَّلَ المَعْرُوفَ يُحِبِّبَكَ اللهُ.

ث إِذَا انْقَسَمَتِ دَوْدَةُ الأَرْضِ إِلَى نِصْفَيْنِ فَنَمَا كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا.

٨٢ رَتَّبِ الكَلِمَاتِ وَ اكْتُبْ سَؤَالَ وَ جَوَابًا صَحِيحًا:

الف مَرَّةٌ / يَنْقُرُ / فِي الثَّانِيَةِ / نَقَارَ الخَشَبِ / كَمْ / جَذَعُ / عَشْرُ / الشَّجَرَةِ / مَرَّاتٍ.

ب مَن / حَارَسُ العَرْمِيِّ / يَحْرُسُ / العَرْمِيَّ.

پ يُبَيِّرُ / انْطِلاقُ / الطَّنَانِ / تَعْجَبُكَ / تَوَقُّفُهُ / وَ / السَّرِيعَانَ / مَاذَا.

٨٣ اُكْتُبْ مَعْنَى الكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا:

الف كَانَ سَيِّوِيَهُ مِنْ أَعَاظِمِ النُّحُويِّينَ.

ب أَلْمَعَارِضَةُ قَبْلَ الفَهْمِ مِنْ أَخْلَاقِ الجَاهِلِ.

٨٤ أَعْرِبِ الكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا:

الف أُغْلِقْ بَابَ حَافِلَةِ المَدْرَسَةِ.

ب لِبِلَادِنَا تِجَارِبٌ كَثِيرَةٌ فِي صِنَاعَةِ نَقْلِ النُّفُطِ.

پ العَرَبُ يَنْطَفُونَ الكَلِمَاتِ الدَّخِيلَةَ طَبَقَ أَصْلِهَا.

٨٥ تَرجمَ العِبَارَاتِ التَّالِيَةَ إِلَى الفَارْسِيَّةِ:

الف يُحْكِي أَنَّ رَجُلًا كَثِيرَ المَعَاصِي نَدِمَ عَلَى أَعْمَالِهِ السَّيِّئَةِ.

ب الصِّدْقُ مَعَ اللهُ يَتَجَلَّى بِإِخْلَاصِ الأَعْمَالِ لَهُ.

پ كَثُرَتْ خِيَانَةُ أَنْ تُحَدِّثَ أَخَاكَ حَدِيثًا، هُوَ لَكَ مُصَدِّقٌ وَ أَنْتَ لَهُ كَاذِبٌ.

ت مَا أَضْمَرَ أَحَدٌ شَيْئًا إِلَّا ظَهَرَ فِي فَلَاتَاتِ لِسَانِهِ وَ صَفَحَاتِ وَجْهِهِ.

٨٦ تَرجمَ الأَفْعَالَ الَّتِي تَحْتَهَا خَطًّا:

الف مَا كَانَ يَعْرِفُ السَّبَاحَةَ.

ب كَادَ الشَّبَابُ يُنْكِرُ كَذِبَهُ.

٨٧ عَيَّنْ نَوْعَ الأَفْعَالِ فِي كُلِّ عِبَارَةٍ:

الف يُحْكِي أَنَّ شَابًا كَانَ كَذِبًا.

ب لَنْ نَكْذِبَ بَعْدَ اليَوْمِ أَبَدًا.

٨٨ عَيَّنْ الكَلِمَةَ الغَرِيبَةَ فِي المَعْنَى:

الف

□ أَجُودُ

□ أَكْرَمُ

□ أَعْلَى

□ أَفْتَقَرَ

ب

□ مَكَارِمُ

□ أَعْرَاضُ

□ أَعَانَ

□ خِصَالُ

٨٩) تَرْجِمِ الْكَلِمَاتِ الَّتِي تَحْتَهَا خَطُّ:

الف) «لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تَحِبُّونَ»

ب) أَجْلِسُ التَّلَامِيذَ فِي الصَّفِّ.

٩٠) تَرْجِمِ الْعِبَارَاتِ حَسَبَ قَوَاعِدِ الْفِعْلِ الْمَضَارِعِ:

الف) لِكَيْلَا تَحْزَنُوا عَلَيَّ مَا فَاتَكُمْ.

ب) لَا يَرْفُودَا فِي الْبَيْلِ تَحْتَ الشَّجَرَةِ.

الفانيليا

پاسخنامه تشریحی

- ۱ صیرت: فعل شرط
ترجمه عبارت: اگر صبر کنی به موفقیت در زندگیات می‌رسی.
- ۲ الف (فعل شرط: مضارع اخباری، جواب شرط: مضارع اخباری)
- ۳ استوار می‌سازد.
- ۴ اَعْلَى ≠ اَرْحَص (گران‌تر ≠ ارزان‌تر)، يُحِبُّ ≠ يَكْرَهُ (دوست می‌دارد ≠ ناپسند می‌دارد)
- ۵ کار می‌کند، چاپخانه
- ۶ کثیر ≠ قليل (بسیار ≠ اندک)
- ۷ ثبت خواهد کرد
- ۸ آمنوا: فعل ماضی اتقوا: فعل امر
- ۹ می‌خواهید
- ۱۰ پیروی نکن
- ۱۱ منتقل شد (ترجمه شد)
- ۱۲ اجعلوا
- ۱۳ الْأَوْلَى، أَقْوَى
- ۱۴ اَعْلَى (بالا تر) ≠ اَسْفَلَ (پایین تر)، الْإِيمَانُ ≠ الْكُفْرُ
- ۱۵ راضی ساختن - که
- ۱۶ کراهت دارید، خوب، دوست دارید، بد
- ۱۷ يَتَعَايَشُنَ
- ۱۸ يَسْلَمُ: جواب شرط
ترجمه عبارت: هر کس قبل از سخن گفتن فکر کند از خطا سالم می‌ماند.
- ۱۹ این کیف است. کیف روی میز است.
المحفظه: معرفه
- ۲۰ مبتدای مؤخر
- ۲۱ أَمْرِي: فعل ماضی
- ۲۲ حَارِسُ التَّرْمِي يُحَافِظُ عَلَى التَّرْمِي
- ۲۳ الْأَرَادِلُ جمع كلمه «الرَّادِل» و الْأَفَاضِلُ جمع كلمه «الْأَفْضَل» است.
توجه: برای تشخیص ساختار اسم‌ها (اسم فاعل، اسم مفعول، اسم مبالغه، اسم تفضیل و اسم مکان) باید مفرد کلمه را توجه کنیم.
- ۲۴ أَحْيَاءٌ ≠ مَوْتَى (مردگان ≠ زندگان) السَّوَاءُ ≠ الْحُسْنُ (بدی ≠ خوبی)
- ۲۵
- الف** فریب نماز و روزه‌شان را نخورید ... اما آن‌ها را با راستگویی و امانت‌داری امتحان کنید. فَعَلَ الْأَمْرَ: اِخْتَبَرُوا، فِعْلُ النَّهْيِ: لَا تَفْتَرُوا
- ب** با دروغگو مشورت نکن؛ زیرا او همانند سراب است دور را به تو نزدیک و نزدیک را از تو دور می‌کند.
اسْمُ التَّيْلِفَةِ: الْكَذَّابُ
- پ** راستگو با راستگویی‌اش به چیزی می‌رسد که دروغگو با فریبکاری‌اش به آن نمی‌رسد.
الْفَاعِلُ: الصَّادِقُ، الْكَاذِبُ
- ت** هر چیزی را که شنیدی به مردم نگو.
فِعْلُ النَّهْيِ: لَا تُحَدِّثُ
- ۲۶ لَا يُهْدِي: فعل مضارع منفی
- ۲۷ مَكْرُمَةٌ (بزرگواری) مفرد
- ۲۸ شکر کنید (سپاسگزاری کنید)
- ۲۹ الْجَنَاحُ (بال)، عضوی است که پرنده با آن پرواز می‌کند.

- ۳۰ کمر بند
- ۳۱ خریدم، دیده بودم
- ۳۲ سرپیچی کرد - نافرمانی کرد
- ۳۳ پاسخ:
- "تَغَيَّرْتُ: فعل ماضی
- ۳۴ أَتَى: اسم التفضیل
- ۳۵ نصیحت می کرد (کان + فعل مضارع: ماضی استمراری)
- ۳۶ بنویسید
- ۳۷ کم ناینه یَطِيرُ السَّمَكُ الطَّائِرُ؟ خمس و أربعون ناینه.
- ۳۸ تکبر نورز
- ۳۹ پاسخ هایم را می نوشتم.
- ۴۰ برمی گشتند
- ۴۱ گفت: پروردگارا، من به تو پناه می برم که از تو چیزی بخواهم که به آن دانشی ندارم،
- ۴۲ أَفْضَلُ: بهتر
- ۴۳ فاعل، مضاف الیه
- ۴۴ پس پروردگار این خانه را باید بپرستند،
- ۴۵ بی گمان خدا آمرزنده و مهربان است،
- ۴۶ برای اینکه اندوهگین نشوید.
- ۴۷ پیراهنی خریدم. آن پیراهن ارزان بود.
- القمیص: معرفه
- ۴۸ به شمار می رود (شمرده می شود)
- ۴۹ می شست
- ۵۰ پاسخ:
- "المفرداتُ الفارسیَّةُ دَخَلَتْ اللُّغَةَ العَرَبِيَّةَ منذُ العَصْرِ الجاهلیِّ.
- "الصَّحیح ← واژگان فارسی از دوران قبل از اسلام (عصر جاهلیت) به زبان عربی وارد شده است.
- ۵۱ گزینه ی «ب» درست است. «يُنْتَفَعُ» فعل مجهول است.
- ۵۲ عَشْرِينَ
- ۵۳ گزینه ی «ج» درست است.
- تاسعة: نهم، حافاة: اتوبوس، طَيَّارة: هواپیما، سَفِيْنَة: کشتی
- ۵۴ يَسْتَمْتَعْنَ
- ۵۵ الفاظ فارسی بسیاری به دلیل تجارت و وارد شدن ایرانیان به عراق و یمن، به عربی منتقل شده است.
- ۵۶ با توجه به کلمه عُدَاة: دشمنان و فعل «می خواهند» مورد الف درست است.
- ۵۷ النَّاسِ (پیامبر برانگیخته شد تا مردم را هدایت کند)
- ۵۸ مورد (د) درست است.
- الحلاوة: به معنای شیرینی است، فَنَّاخَة: درباژگن، نَفَّارَة: عینک، سَيَّارة: اتومبیل
- ۵۹ بوی دوستی را می یابی اگر استخوان های پوسیده ام را ببویی.
- (اگر استخوان های پوسیده ام را ببویی بوی دوستی را می یابی.)
- ۶۰ خداوند کسی را که خود پسند است دوست ندارد و ما نباید بر دیگران تکبر بورزیم.
- مفرد
- ۶۱ نَمَازِج (نمونه ها) ← نَمَوْدَج (نمونه)
- ۶۲ شادمانه و با ناز و خود پسندی
- ۶۳ «چه بسا سکوت گویاتر از سخن گفتن است»
- ۶۴ کیفر نشد، خودپسند
- ۶۵ گزینه ی «ب» درست است.
- ۶۶ «خداوند، همانگونه که آفرینش من را نیکو گرداندی اخلاقم را نیکو گردان.»
- ۶۷
- الف** بگو: همانا او یاری شده بود.
- اسم المفعول: مَنْصُور
- ب** به راستی تو بسیار دانای غیب ها هستی.
- اسم المُبالَغَة: عَلَام
- پ** بگو: مشرق و مغرب از آن خداوند است.
- اسم المُکان: المَشْرِقُ، المَغْرِبُ

ت همانا خداوند توکل‌کنندگان را دوست دارد.

اسم الفاعل: الْمُتَوَكِّلِينَ

ث خداوند به چیزی که انجام می‌دهید آگاه‌تر است.

اسم التفضیل: أَعْلَمُ

۶۸

الف «الْخَائِبِ»

کسی که هیچ امیدی برای موفقیت در هدفش ندارد. (ناامید)

ب «الْفَقْرُ»

نیازمند شد و هیچ ثروتی ندارد. (نادار شد)

پ «الْمَكْرُوبِ»

کسی که اندوهش فراوان است. (اندوهگین)

ت «الْأَهْلِ»

خانواده و نزدیکان. (خانواده)

ث «الطَّعْمِ»

او را خوراک داد. (خوراک داد)

۶۹

الف الف (فَلْيَتَوَكَّلْ): باید توکل کنند)

ب ب (أَمَّا: ایمان آوردیم، لم تؤمنوا: ایمان نیاورده‌اید، أَسَلْنَا: اسلام آوردیم.)

پ ب (لم یلد: زاده، لم یولد: زاده نشده، لم یکن: نبوده)

ت ب (فلیعبدوا: باید بپرستید)

۷۰ گنجشکی را دیدم. آن گنجشک زیبا بود.

الْفُصْفُورُ ← اسم معرفه

۷۱ گزینۀ «الف»

۷۲ الذُّبُّ = الذَّيْلُ (ذُم) / الغداه (ظهر) ≠ العشيّة (شب)

۷۳ أخفی شیئاً، و جعله بعيداً عن الأنظار: أضمَر (چیزی را پنهان کرد و آن را دور از دیده‌ها قرار داد: پنهان کرد)

لا يعرف السباحة، فمات في الماء: كاذِبٌ يَعْرِفُ (شنا نمی‌داند، پس در آب مُرد: نزدیک بود غرق شود)

حَسِبَهُ كَذِباً، و ما قبله: أنكر (آن را دروغ پنداشت و نپذیرفت: انکار کرد)

عَمِلَ عَمَلًا عَدَّةَ مَرَّاتٍ: كَرَّرَ (کاری را بارها انجام داد: تکرار کرد)

أَصَحَّ كَبِيرًا: كَبُرَ (بزرگ شد: بزرگ شد)

۷۴ زَعَفَ: زَعِيفٌ / جُدوع: جُدَعٌ / جذع / زَمَل: رَمال / حَيَات: حَيَّةٌ / الطَّعام: الأَطِعمَة / قَم: افواه / سَن: أسنان / دَابَّة: دَوَابٌ / أذْيال: ذِيلٌ / أذنان: ذَنبٌ / ذُنوب: ذَنبٌ / بَطون: بَطْنٌ / حَسَب: أخشاب / فَرِيق: أفرقة /

أجنحة: جناح

۷۵

الف الله: مضاف إليه و مجرور / أنفخ: خبر و مرفوع

ب قنبر: فاعل و مرفوع / الذي: مفعول و مبنی

۷۶

الف پاسخ آزاد مثل: التجارة، مهندس الزراعة (چه شغلی را دوست داری؟ تجارت، مهندس کشاورزی)

ب (خران یا اسب در چه کارهایی به کار برده می‌شوند؟ در حمل‌ونقل یا سواری)

۷۷

الف إلى ما يرشد الآباء أولادهم؟ إلى الصفات الطيبة.

ب أين تعمُرُ الحكمة؟ في قلب المتواضع.

۷۸

الف استخوان پوسیده

ب نگفت (لم + فعل مضارع ← ماضی ساده منفی)

۷۹

الف هرکس آزموده را بیازماید، دچار پشیمانی می‌شود.

ب هنگامی که خاک قبرم را بوییدی، بوی عشق و محبت را یافتی.

پ

هنگامی که پرندگان شکایاتم را شنیدند، در لانه‌هایشان ناله و شیون کردند.

۸۰

الف

الصَّحیح (گاهی پلیس راهنمایی و رانندگی برای توقف ماشین‌ها سوت می‌زند).

ب

الصَّحیح (ترجمه: در جهان فوتبال برخی گل‌ها به دلیل آفساید ثبت نمی‌شود).

۸۱

الف

إِن: أداة شرط / أَحْسَنْتُمْ: جواب شرط / أَحْسَنْتُمْ: نیکی کنید.

ب

إِن: أداة شرط / تُشَاهِدُ: جواب شرط / تَفْهَمُ: بفهمی

پ

مَنْ: أداة شرط / يَكْتَسِبُ: جواب شرط / يُسَافِرُ: مسافرت کند.

ت

إِن: أداة شرط / يُحِبُّكَ: جواب شرط / تَعْمَلُ: انجام دهی

ث

إِذَا: أداة شرط / نَمَا: جواب شرط / انْقَسَمْتُ: تقسیم شود.

۸۲

الف

كَمْ مَرَّةً يَنْقُرُ نَقَارَ الخَشَبِ جَذَعِ الشَّجَرَةِ عَشْرَ مَرَّاتٍ فِي الثَّانِيَةِ؟

ب

مَنْ يَحْرُسُ المَرْمَى؟ حَارِسُ المَرْمَى.

پ

مَاذَا يَشِيرُ تَعْجُبُكَ؟ انْطِلَاقُ الطَّنَانِ وَ تَوْفُّقُهُ السَّرِيعَانَ.

۸۳

الف

بزرگان

ب

مخالفت

۸۴

الف

بَابُ: نایب فاعل و مرفوع به ضمه / المَدْرَسَةُ: مضاف الیه و مجرور به کسره

ب

لِبِلَادٍ: خبر مقدم / تَجَارَبُ: مبتدا و مرفوع به ضمه

پ

العَرَبُ: مبتدا و مرفوع به ضمه / الدَّخِيلَةُ: صفت و منصوب به فتحه

۸۵

الف

حکایت می‌شود که مردی بسیار گناهکار از کارهای بدش پشیمان شد.

ب

راستگویی با خدا در اخلاص اعمال برای او تجلی می‌یابد.

پ

خیانت بزرگی است که به برادرت سخنی بگویی، او سخنت را باور کند، در حالی که تو به او دروغ می‌گویی.

ت

کسی چیزی را پنهان نکرد، مگر اینکه در لغزش‌های زبان و همه جای چهره‌اش آشکار شد.

۸۶

الف

نمی‌دانست

ب

نزدیک بود که انکار کند.

۸۷

الف

يُحَكِّي: مضارع مجهول

ب

لَنْ نَكْذِبَ: مستقبل (آینده منفی)

۸۸

الف

اِفْتَقَرَ (بقیه همگی اسم تفضیل هستند)

ب

أَعَانَ (بقیه جمع مکسر هستند ولی «أَعَانَ» فعل است.)

۸۹

الف

دست نخواهید یافت.

ب

بنشان

۹۰

الف

برای اینکه ناراحت نشوید، بر آنچه از دست شما رفت.

ب

در شب نباید زیر درخت بخوابید.